

آنچه در سینما اشتباه می‌گیریم!

لغت‌نامه سینمایی

فیلم: باعث اعصاب خورده است.
چیزیس: یک نوع خوارکی است که از ورقه‌های سبز زینتی تهیه شده و خودش در سینما اصلاً مهم نیست؛ بلکه صدای چرق چرق بسته بندی اش مهم است که به همراه غیبت عمه‌فریده، در سکوت سالن سینما به گوش برسد.

سالن سینما: تاریک‌خانه‌ای که بیشتر حس خواهید را به انسان منتقل می‌کند تا مشاهای فیلم دارد. محیطی که در آن سروصدا منوع بوده ولی غیبت عمه‌فریده این قانون را خرد و خمیر کرده است.

صندلی سینما: وسیله‌ای برای نشستن، که حداقل

پنج دقیقه ابتدای فیلم، مخصوص یافتن آن است.

همیشه هم یک نفر در صندلی کناری نشسته که ناهارش را بپیازیا سیر خورد و فرست تنفس به آدم نمی‌دهد.

آپارات: وسیله‌ای مربوط به چند قرن پیش که صدای

«ترررررررر» آن از صدای فیلم بیشتر بوده که بعد از

پیشرفت علم و فناوری، رسمًا جایش از اتاق آپارات به

جلوی در سینما، برای دکور، تغییر یافته است.

آپاراتچی: یک نفر کارمند، همراه با کلاه نقابی که

حتی از کارگران‌ها هم نقش مهم‌تری در تحولات

سینما دارد. او تنها کسی است که تیتر از انتهای فیلم

را به طور کامل می‌بیند.

علیرضا تابائی

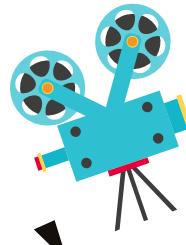
گیشه: مکانیست در ابتدای ورودی ساختمان سینما که منشا بسته شدن پیاده‌روی مقابله است. هیچ‌کس نمی‌داند که چرا همواره اکثراً صفحه، بعد از کسی صحبت کردن از صفحه خارج شده و به افق می‌پیوندد؟!

بلیط: تکه برگ کاغذی که چند سال آگار قرار بوده که پشتیش « محل تبلیغات شما » باشد ولی تغییری نکرده است.

بلیط نیم بهای سه‌شنبه‌ها؛ تکه برگ کاغذی که علاوه بر پیاده‌رو، مقابل سینما، خیابان‌های اطراف را هم چغاراً هابندان می‌کند. روز سه‌شنبه، روزی است که مگس هم در سطح شهر پر نمی‌زند؛ اما جلوی در سینما، تلفات گرفته می‌شود. اگر تصمیم دارید که فامیل‌های قدیمی و حتی پدربرزگ خدابی‌امز خویش را ببینید، یک روز سه‌شنبه به سینما بروید.

بوفه: مکانی در ورودی سالن سینما که منشاء تامامی الودگی‌های صوتی در سالن، به جز غیبت عمه‌فریده، است. قبل از شروع فیلم، مسئول بوفه وقت سرخ‌اراندن ندارد و بعد از شروع فیلم آن قدر وقت دارد سرش را بخاراند تا کچل شود.

پاپ کورن: دانه سفید رنگ که از خانواده ذرت است و به کار بد فیل ربطی نمی‌دهند! خرت خرت نفر پشت سری، همراه با غیبت عمه‌فریده در نقطه اوج

دوست

محمد رضا در خشان

در بالکن است و نقش اول با اوست
 آن فیلم که بهره بُرد از او بس نیکوست
 زیبایی هر سکانس در یک چیز است
 سیکار بکش پس از خیانت ای دوست!